

Εκατομμύρια φτωχοί και χαμηλόμισθοι εργαζόμενοι στις ΗΠΑ (όχι σε κάποια υπανάπτυκτη χώρα) πωλούν το αίμα τους τακτικά για να ζήσουν. Το 70% του πλάσματος που διατίθεται διεθνώς προέρχεται από τις ΗΠΑ. Η σχετική βιομηχανία ανθίζει: περίπου 10.000 επιχειρήσεις ασχολούνται διεθνώς με το εμπόριο ανθρώπινων οργάνων.

Μια νεαρή φοιτήτρια ή ένας φοιτητής σε κοιτούν γελαστοί και σου απευθύνουν ένα ερώτημα, από τις αφίσες της Grifols, που έχουν αναρτηθεί στα ειδικά σημεία διαφήμισης τους δρόμους της πόλης Έβερρετ στην Ουάσινγκτον. «Χρειάζεσαι βιβλία; Μην ανησυχείς! Δώσε πλάσμα!» Η **Grifols** είναι μια διεθνής εταιρεία υγείας, που δραστηριοποιείται από το 1909 σε πολλά μέρη του κόσμου και διαθέτει πάνω από **20.000 εργαζόμενους**. Μαζί με την εταιρεία **CSL** κυριαρχούν στην αμερικάνικη αγορά «αίματος».

Το να δίνεις αίμα μετατρέπεται από **πράξη αλληλεγγύης και κοινωνικό καθήκον** προς όσους έχουν ανάγκη, σε **εμπόρευμα**. Το αίμα των φτωχών έχει γίνει πια αντικείμενο μαζικής αγοραπωλησίας και εξαγωγίμο προϊόν. Το 70% του πλάσματος που διατίθεται σε όλο τον κόσμο προέρχεται από τις ΗΠΑ. Το αίμα αποτελεί πάνω από το 2% της αξίας των εξαγωγών τους, συγκρίσιμο με την αξία του καλαμποκιού ή της σόγιας. Οι εξαγωγές αυξήθηκαν περισσότερο από 13%, ανάμεσα στο 2016 και το 2017, φτάνοντας στα 28,6 δισ. δολάρια, ενώ η αγορά πλάσματος αναπτύσσεται ραγδαία. Τα προϊόντα διατίθενται στις πλούσιες ευρωπαϊκές χώρες, καθώς και στην Ιαπωνία και την Κίνα.

Την ίδια περίοδο φουντώνει, με νόμιμο ή παράνομο τρόπο, το εμπόριο ανθρώπινων οργάνων, η αγοραπωλησία ωαρίων και σπέρματος, πολλές φορές και η επί πληρωμή «υπηρεσία» της παρένθετης μητέρας. Σύμφωνα με την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας, υπάρχουν περίπου **10.000 επιχειρήσεις** που ασχολούνται με το εμπόριο ανθρώπινων οργάνων ανά τον κόσμο. Το 2012 πουλιόταν παράνομα ένα όργανο σχεδόν κάθε μια ώρα. Το εμπόριο ανθεί όχι μόνο στη συνεχώς διευρυνόμενη αγορά της Κίνας και της Ινδίας, αλλά και στη γειτονιά μας, τα Βαλκάνια.

Σύμφωνα με την **Κάθριν Έντιν**, καθηγήτρια στο Πανεπιστήμιο του Πρίνστον, η βιομηχανία αίματος είναι η πηγή που κρατά ακόμη ζωντανούς τους φτωχούς των δύο δολαρίων την ημέρα. Ένας μέσος «πωλητής αίματος», που πουλά αίμα δύο φορές την εβδομάδα, αμείβεται έως 30 δολάρια τη φορά και βγάζει περίπου το ένα τρίτο του εισοδήματός του. Πρόκειται για ανθρώπους που προέρχονται από τα πιο φτωχά κοινωνικά στρώματα, ανάπηρους, άστεγους, ανύπαντρους γονείς, μετανάστες αλλά και φοιτητές της εργατικής τάξης, εκπαιδευτικούς, νέους. Κατά μήκος των συνόρων με το Μεξικό έχουν αναπτυχθεί **43 εταιρείες συλλογής αίματος**.

Μόλις πέρσι το Σεπτέμβριο, όταν οι απεργίες των εκπαιδευτικών απλώνονταν από την Αριζόνα ως την Οκλαχόμα, έκανε αίσθηση το εξώφυλλο του περιοδικού Times με τη φωτογραφία της Χοπ Μπράουν και λεζάντα: «*Κάνω τρεις δουλειές και πουλώ το πλάσμα του αίματός μου για να πληρώσω τους λογαριασμούς. Είμαι εκπαιδευτικός στην Αμερική*».

«Μπορεί να σε απολύουν από τη δουλειά, να μην έχεις χρήματα αλλά πάντα έχεις αίμα» δήλωσε στο MintPress, ο «πωλητής αίματος» Άντριου Γουότκινς, από το Πίτσμπουργκ. Το 58% των Αμερικάνων ζει

αναζητώντας χρήματα για την πληρωμή λογαριασμών (paycheck to paycheck). Σχεδόν 37 εκατομμύρια πηγαίνουν για ύπνο πεινασμένοι και μισό εκατομμύριο κοιμούνται στο δρόμο. Από την άλλη πλευρά το σύστημα υγείας είναι σχεδόν ανύπαρκτο για την κάλυψη των τεράστιων αναγκών. Οι επιχειρήσεις συλλέγουν το αίμα των φτωχών κυνηγώντας κυριολεκτικά τη ζωή τους. Η απελπισία ρίχνει τις τιμές πώλησης του από τους φτωχούς και η αύξηση της ζήτησης διογκώνει τα κέρδη. Μετατρέπουν τους ανθρώπους και τα κομμάτια τους σε εμπορεύματα με την κυριολεκτική έννοια. «Είναι μια γραμμή συναρμολόγησης για την εξαγωγή υγρού χρυσού από ανθρώπινα ορυχεία».

Ο εργαζόμενος αποξενώνεται όχι μόνο από το έργο των χεριών του, αλλά και από τα ίδια του τα μέλη και το αίμα του

«Η όλη διαδικασία σε μετατρέπει σε ανθρώπινο σκουπίδι» λέει η **Κέιτα Κάρριερ** από την Ουάσιγκτον: παζάρι των τιμών, υποστελεχωμένες υποδομές των εταιρειών με ανθρώπους εξαντλημένους από την υπερεργασία, βεβαιωμένη προοπτική **το 70% των «πωλητών αίματος» να εμφανίσουν σοβαρές ασθένειες**. Το ανθρώπινο σώμα από μέσο παραγωγής και πώλησης της εργατικής δύναμης στον καπιταλισμό, γίνεται μαζικά και το ίδιο και τα κομμάτια του, αντικείμενο εμπορευματοποίησης και εκμετάλλευσης. Εκπίπτει σε πράγμα περιορισμένης ανταλλακτικής αξίας και προσπορισμού κέρδους. Ο εργαζόμενος αποξενώνεται όχι μόνο από το έργο των χεριών του στην αλυσίδα παραγωγής, όχι μόνο από τη διανοητική του σκέψη και την επιστήμη και την τεχνολογία που γεννά αυτή, αλλά και από τα ίδια του τα μέλη και το αίμα που κυλάει στις φλέβες του.

Την όλη διαδικασία αιμοδοσίας, μεταμοσχεύσεων κλπ, ο καπιταλισμός -μετά την αποδιάρθρωση των δημόσιων συστημάτων υγείας και ασφάλισης- την μετατρέπει σε πεδίο αγοραπωλησίας και κέρδους. Αλλά όχι μόνο αυτό. Με την ίδια διαδικασία το σώμα των αστών φετιχοποιείται, γίνεται αυτοσκοπός, όργανο εξιδανίκευσης των ταξικά ανώτερων που οφείλουν να γίνουν «αθάνατοι». Αν παλιά αυτό γινόταν με το μύθο των γαλαζοαίματων αστών και τους τίτλους ευγενείας, τώρα τα ηλικιωμένα στελέχη της Silicon Valley καθόλου δεν αρνούνται να ανακατευτεί το αίμα τους με αυτό των νέων φτωχών, στις θεραπείες αντιγήρανσης του προγράμματος **«Αμβροσία»**, δαπανώντας τεράστια ποσά. Η εξαθλιωτική διαδικασία συγκομιδής του αίματος των φτωχών για τη χρηματοδότηση της αθανασίας των υπερ-πλούσιων, είναι μια πραγματική ιστορία τρόμου, ενός καπιταλισμού ζόμπι, που μπροστά της ωχιά ο αμερικάνικος κινηματογράφος. Πόσο απερίσκεπτα δειλό θα αποδειχθεί το ανθρώπινο γένος αν επιτρέψει αυτή η καπιταλιστική δυστοπία να ολοκληρωθεί.

Πηγή: **PRIN**